

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 פברואר 2012

ת"פ 51829-07-11 מדינת ישראל נ' אבו חוסיין (עציר)

בפני סגן הנשיא, השופט אילן שיף

מדינת ישראל
ע"י פמ"ח

המאשימה

נגד

עימאד אלדין אוב חוסיין
ע"י ב"כ עו"ד דורין מנו

הנאשם

גזר דין

א. תמצית הכרעת הדין

בעקבות הודיית הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, הרשעתי את הנאשם בעבירות הבאות:

1. **נשיאה והובלת נשק**, עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. **שוד בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין.

מכתב האישום המתוקן ומהודיית הנאשם עולה כדלקמן:

עובר ליום 15/7/2011, הסכים הנאשם עם אחר, שזהותו אינה ידועה, לבצע שוד מזוין במרכול שבעתלית.

בהמשך להסכמה האמורה, הגיעו הנאשם והאחר, ביום 15/7/2011 למרכול, כשהם רכובים על אופנוע. האחר נותר בחוץ על האופנוע, בעוד הנאשם נכנס למרכול כשהוא חובש קסדה ומצויד באקדח מסוג FN 9 מ"מ עם מחסנית טעונה בכדורים.

הנאשם איים באקדח על שני העובדים במקום, שהנם קטינים. הוא דחף אחד מהם לעבר הקופות ודרש ממנו למסור לידיו את הכסף שבקופות. בעקבות איומיו של הנאשם, פתח הלה את שתי הקופות והוציא מתוכן שטרות כסף ומסרן לנאשם. כמו כן, הנאשם נטל בעצמו שטרות כסף ושטרי חוב של לקוחות. כל זאת כשהנאשם ממשיך לאיים על הקטינים שאם לא יתנו לו את הכסף מהר, הוא ירה בהם. הנאשם נטל מהקופות סך של כ-11,000 ₪ במזומן ושטרי חוב של לקוחות.

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 פברואר 2012

ת"פ 51829-07-11 מדינת ישראל נ' אבו חוסיין (עציר)

בשלב זה נקלע למקום קצין המשטרה, ונמסר לו על ידי עובדת המרכול כי ברגעים אלו מתבצע שוד. הקצין ניסה לעצור את האחר ששהה בחוץ על האופנוע, וצעק לו לעצור, כשהוא מכוון לעברו את נשקו, אך האחר נמלט מהמקום בנסיעה על האופנוע.

מיד לאחר מכן, יצא הנאשם מהמרכול, הקצין הפנה לעברו את אקדחו והורה לו, תוך הזדהות כשוטר, לעצור. הנאשם ניסה להימלט בריצה, אך הקצין רדף אחריו, תפס אותו והשכיבו על הרצפה, עד שהגיעה למקום נידת משטרה, וזאת כשכל אותה העת הנאשם מתנגד לקצין ומנסה להשתחרר מאחזתו.

ב. תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 25, מאורס לדבריו לבת זוגו ב-4 השנים האחרונות, ומתגורר עם משפחתו. הוא למד עד כיתה י"ב בבית ספר טכנולוגי ולאחר מכן עבד במספר עבודות.

הנאשם תיאר מצוקה כלכלית בבית משפחתו, והסביר כי ביצע את העבירות הנידונות על רקע זה.

אליבא דקצינת המבחן, בלטה קיומה של הבנה קוגניטיבית לאסור בהתנהגות הנאשם, ולחומרת מעשיו, יחד עם קשיים בגילוי אמפתיה מהותית כלפי קורבנות המעשה - הקטינים שעבדו במרכול. כן ניכרו ניסיונותיו של הנאשם להציג עצמו כקרבן אירועי חיו, ועל כן כמי שיש להבינו ולהתחשב במצבו, גם בהיבט העונשי.

אליבא דקצינת המבחן, הנאשם גילה תגובות אימפולסיביות ונוקשות, שלא אפשרו התבוננות על הבעייתיות בהתנהגותו. הנאשם נטה להתנהגות אנטי-סוציאלית ופורצת גבולות, והתקשה בקבלת סמכות חיצונית, כאשר התנהלותו התאפיינה בנטייה למניפולטיביות.

בשל המתואר לעיל, קצינת המבחן לא המליצה המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. נוסף על כך, ובגין הערכתה כי קיים סיכון משמעותי להישנות עבירות אלימות קשות מצד הנאשם גם בעתיד, המליצה קצינת המבחן על ענישה מוחשית ומציבת גבולות.

ג. ראיות לעניין העונש

ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם.

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 פברואר 2012

ת"פ 51829-07-11 מדינת ישראל נ' אבו חוסיין (עציר)

ב"כ הנאשם העלתה לדוכן העדים 2 עדי אופי :

(א) ג'לאל אבו חוסיין – אשר כיהן במספר תפקידים ציבוריים. בין השאר, עסק בשיקום צעירים בבקא אל גרבייה. הוא מכיר את הנאשם ומשפחתו בהיותו בן משפחתם. העד דיבר בשבחי המשפחה. לדעת העד קיים סיכוי לשקם את הנאשם. הוא הציע להרתם לשיקומו. לדבריו, מצבם הכלכלי של הורי הנאשם התדרדר לאחרונה בשל מחלתם וזוהי ככל הנראה הסיבה להסתבכותו של הנאשם.

(ב) עו"ד מורסי אבו מונד – ראש עיריית בקא אל גרבייה. הוא מכיר את הנאשם ומשפחתו. גם לדעתו ניתן לשקם את הנאשם. הוא העיד, כי הוא מוכן לתמוך בכל תכנית שיקומית שתיערך לנאשם. לדעתו, החמרה בעונשו של הנאשם תפגע במשפחתו.

ד. טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב וחזרה על עיקרי הדברים.

אליבא דהתביעה, מדובר בעבירות חמורות שבוצעו מתוך כסף כשהנשדדים הם שני קטינים. היא עמדה על הצורך לגמול לנאשם כגמולו.

הפרקליטה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן כמפורט לעיל.

היא ביקשה להטיל על הנאשם מאסר בפועל מרתיע וממושך וכן מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים. בהקשר זה הפנתה לפסיקה התומכת לדעתה בעמדתה.

ב"כ הנאשם גרסה, כי ענישה מחמירה אינה מרתיעה, לא את היחיד ולא את הרבים.

לדעת הסנגורית, פעל הנאשם מתוך מצוקה כלכלית ויש ליתן לו סיכוי להשתקם.

ב"כ הנאשם עמדה על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. היא ציינה ששני הוריו חולים ואינם עובדים והנאשם שהוא הבן הבכור מבין 6 ילדים, נאלץ לשאת בעול הפרנסה. הוריו נקלעו לחובות כבדים והנאשם ביקש להשיג הכסף ע"מ לכסות החובות. ענישה מחמירה של הנאשם תעניש גם את משפחתו.

ב"כ הנאשם גרסה, כי השוד בוצע ללא תכנון מוקדם והעובדה שלא עשה שימוש בנשק מעידה שיש לו גבולות.

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 פברואר 2012

ת"פ 51829-07-11 מדינת ישראל נ' אבו חוסיין (עציר)

הסנגורית ביקשה לשקול לקולא את הודיית הנאשם שיש בה משום חלק חשוב בקבלת הדין ובהליך השיקום.

פרקליטת הנאשם ביקשה שלא להשית על הנאשם פיצוי, שכן הכסף שנשדד הוחזר לבעליו.

הסנגורית ביקשה להקל בעונשו של הנאשם.

הנאשם ב"דברו האחרון", הביע צערו על מעשיו והבטיח שלא לחזור לסורו.

ה. דיון

הנאשם הסתבך בשתי עבירות חמורות, שכל אחת חמורה בפני עצמה ומחייבת הטלת ענישה מחמירה.

זה לא מכבר הורה ביהמ"ש העליון להחמיר בעונשם של הנושאים נשק שלא כדין (ע"פ 3663/11 מ"י נ' סח (טרם פורסם, 5.12.11) וכן ע"פ 319/11 מ"י נ' יאסין (טרם פורסם, 5.12.11)).

חזקה על אדם הנושא נשק שלא כדין, שהוא עושה זאת למטרה עבריינית. במקרה זה התממשה החזקה והנאשם הוסיף פשע על פשע, משעשה שימוש באקדח טעון במחסנית ובכדורים, לצורך ביצוע שוד.

נשיאת נשק בניגוד לחוק ועשיית שימוש בו למטרת שוד, יש בהן פוטנציאל סיכוני גבוה. לא אחת מסתיימים מקרים שכאלו בתוצאות חמורות וקטלניות ואף סיכון ממשי זה לחברה חייב לבוא לידי ביטוי בגזר הדין. פגיעה ברכוש הציבור וסיכון בטחונו, מחייבים גמול עונשי הולם. הנאשם אף התנגד למעצרו וניסה להמלט ואף נסיבה זו תבוא לידי ביטוי בגזר הדין.

טועה הסנגורית בטעוניה כי אין מדובר בשוד מתוכנן. כעולה מכתב האישום, השוד בוצע בהתאם לסיכום עם אחר (שזהותו אינה ידועה). הנאשם הצטייד באקדח והגיע למקום עם האחר כשהוא רכוב על אופנוע. המדובר אפוא בשוד מתוכנן תוך הצטיידות באמצעים (האקדח) והכנת דרך מילוט (רכיבה על האופנוע).

לחובת הנאשם עבירה פלילית נוספת של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בגינה נדון למאסר מותנה וקנס ונראה כי לא למד את לקחו.

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 פברואר 2012

ת"פ 51829-07-11 מדינת ישראל נ' אבו חוסיין (עציר)

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם תעמוד לנגד עיני גם הערכת שירות המבחן כי קיים סיכון משמעותי להישנות עבירות אלימות קשות מצד הנאשם גם בעתיד והמלצתו להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומציבה גבולות.

מנגד, אשקול לקולא את הודיית הנאשם במיוחס לו ואת נסיבותיו האישיות והמשפחתיות הקשות כעולה מתסקיר שירות המבחן ומעדויות עדי האופי. אף שמצוקה כלכלית קשה אינה מצדיקה מעשים נפשעים, יש בה כדי להסביר את המניע למעשי הנאשם.

ברור לי שכתענת ב"כ הנאשם, ענישה מחמירה תפגע גם במשפחתו שכן הנאשם נושא בעול פרנסתה, אך לנוכח נסיבות המקרה אין ניתן שלא להענישו בחומרה, אם כי לא במלוא החומרה.

עוד אתן משקל לקולא לנכונות עדי האופי לתמוך בשיקומו של הנאשם. אפשר שהפעם ילמד הנאשם את לקחו וניתן יהא לשקמו.

כמו כן, אתן משקל לקולא להבעת הצער של הנאשם ולהבטחתו שלא לחזור לסורו.

בהתחשב בכל הנימוקים לחומרא ולקולא, אני גוזר על הנאשם 5 שנות מאסר, מתוכן 4 שנים לריצוי בפועל והיתרה מותנית, למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירות בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין ו/או עבירת אלימות שהיא פשע ו/או כל עבירה של שליחת יד ברכוש הזולת.

מניין ימי מאסרו של הנאשם יחל מיום מעצרו – 15/7/11.

זכות ערעור לביהמ"ש העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ב, 21 פברואר 2012, במעמד הצדדים.

אילן שיף, סגן נשיא